

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi december hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.51/2009/19. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosbításért, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása végett, míg a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a vádlott terhére bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma alapján mindössze azzal egészítette ki, hogy a vádlott sem az elkövetéskor, sem az elmeszakértői vizsgálat elvégzésének az időpontjában nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely képtelenné tette volna a cselekménye következményeinek a felismerésére, vagy arra, hogy a

felismerésnek megfelelően cselekedjék, illetve ami ezekben korlátozta volna *(nyomozati iratok 192-193. oldal)*.

E kiegészítéssel a tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat a perrendi szabályok szem előtt tartásával derítette fel, olyan részletességgel és előírászerűen, hogy az érdemi felülbírálatnak nem volt akadálya. Maradéktalanul megtörtént a legfontosabb eseményekkel összefüggésbe hozható személyek kihallgatása, valamint - az igazságügyi orvosszakértők bevonásával - a vádlott és a sértett által elszenvedett sérülések jellegének és keletkezési mechanizmusának a tisztázása.

Sajátossága volt a bizonyítási eljárásnak az a körülmény, hogy az ügy mikénti eldöntése szempontjából lényeges adatok csak szűk körben álltak rendelkezésre. Mindenekelőtt arra visszavezethetően, hogy a sértett - a Be.82.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - a vallomástételt megtagadta, így a nyomozás során jegyzőkönyvbe foglalt előadását sem lehetett felolvasni, illetve értékelni. További nehézséget pedig az okozott, hogy kívülálló, elfogulatlan személyek a történések egészét megszakítás nélkül nem kísérték figyelemmel.

Ennek ellenére több kérdésben megnyugtató módon állást lehetett foglalni. Elsőként abban, hogy a vádlott és a sértett szóváltását jelentős alkoholfogyasztás előzte meg, az egész napos rendezvény során mindketten erősen leittasodtak. Olyannyira, hogy a sértett kifogásolható, erőszakos magatartást tanúsított és a találkozásaik alkalmával többször is szidalmazta, illetve bántalmazta a vádlottat. Mindezek azonban a térben és időben némiképp elkülönülő szűrés tekintetében jogos védelmi helyzetet nyilvánvalóan nem eredményezhettek.

Védekezésében a vádlott mindvégig a saját szerepének háttérbe szorítására, valamint vétlenségének a hangsúlyozására törekedett. Leginkább azzal, hogy a bal mellkasfél emlővonalában 80 mm mélységű, éles szélű bemeneti nyílással rendelkező sebzés keletkezését kizárólag a sértett szerencsétlen testtartásával, váratlan reflexével igyekezett magyarázni. A X. borda porcos szakaszán harántul áthaladó, a IX. bordaközben - 1 cm szélességben - lágyrészeket roncsoló seb kialakulását azonban ettől eltérő, legalább közepes erejű, az igénybe vett eszköz hossz tengelyével párhuzamos irányultságú erő kifejtés jellemezte.

Ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor azt - valamennyi bizonyíték gondos mérlegelésével - a vádlott határozott, szűrő mozdulatának tulajdonította.

A fentiek szerint kiegészített - fellebbezéssel egyébként sem támadott - tényállás tehát megalapozott, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Cselekményének a minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A minimálisan közepes erejű, a mellkas bal oldalát ért szúrás köztudottan életfontosságú szervek felé irányult. Oly módon, hogy az elkövetéshez használt zsebkés 84 mm hosszúságú, élesre fent pengéje - a gerincoszlop felé haladóan - lágyrészeket és izomkötegeket vágott át, miközben a vádlott, jól hallhatóan, a sértett életének a kioltásával fenyegetőzött. A jóvátehetetlen eredmény bekövetkezésének a lehetőségével tehát mindenképpen tisztában kellett lennie, azzal szemben azonban közömbösnek mutatkozott. Így a szándéka a halálos következményre legalább eshetőleges formában kiterjedt.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság némileg pontatlanul tárta fel.

A kifogásolható életvezetésű vádlott többször volt már büntetve; helyesen visszaesőnek nem tekinthető bűnismétlő. Ugyanakkor a terhére értékelt körülmények köréből mellőzni kellett a garázda jellegű elkövetésre történő utalást, mivel a cselekményt döntően a sértett provokáló, konfliktuskereső magatartása váltotta ki, így az, hogy a rendezvényen kötözködni kezdett.

Ez okból a közeli hozzátartozó sérelmére való elkövetés nyomatéka is kisebb.

Ugyanakkor további enyhítő körülmény a szándék eshetőleges jellege, a sértett megbocsátása, valamint a vádlott őszinte megbánása.

Mindezekre tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés tartamát a Btk.87.§ (2) bekezdés b) pontjában írt rendelkezés alkalmazásával határozta meg; az, illetve a vele arányban álló közügyektől eltiltás alkalmas a Btk.37.§-ában megfogalmazott célok eléréséhez. Megváltoztatásukra nincs indok és lehetőség.

Következésképpen a súlyosbítást, illetve az enyhítést célzó fellebbezések nem bizonyultak megalapozottnak.

Ezért a másodfokú bíróság - mivel az egyéb rendelkezések is törvényesek voltak - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2009. december 4.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.51/2009/19. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.163/2009/6. számú végzése folytán a 2009. évi december hó 4. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr.Krémer László s.k.
a tanács elnöke